

Notiser

En enkel fråga till Ingmar Persson.

I sin kritik av Rosings bok om *Medvetandets filosofi* (FT 86:4) beskriver Ingmar Persson en persons förnimmelse av smärta i en kroppsdel som "en akt som riktar sig mot ett objekt", varav "följer att det finns något — ett fenomenellt objekt — som har de bestämningar vilka man felaktigt upplever det verkliga tinget som i besittning av". Persson tillägger: "Allt under förutsättning att perceptionen har objektnriktning".

Eftersom jag för min del kan omedelbart observera att jag känner smärta i en kroppsdel utan att närmare reflektera över hur smärtan är relaterad till kroppsdelens, så undrar jag varför man vid beskrivningen av förnimmelsen måste göra en särskild förutsättning, nämligen att den är objektnriktad. Innebär det att förnimmelsen är riktad mot ett särskilt slags objekt, känslökvaliteten, inte mot känslökvaliteten och kroppsdelens? I så fall har Persson uppfattat känslan som ett särskilt slags medvetande vilket implicerar att smärtan identifieras med känslan av smärta, och ett fenomenologiskt tänkesätt i Husserls anda uppkommer.

Min fråga kan också formuleras så: Varför kallas smärtan "ett fenomenellt objekt", när den förnimmes tillsammans med en kroppsdel och emellanåt okritiskt tolkas som rumligt utsträckt hos kroppsdelens? Är smärtan då inte upplevd tillsammans med kroppsdelens, låt vara att relationen kan vara feltolkad?

Svante Bohman

Den 24 januari i år disputerade Staffan Carlshamre på en avhandling med titeln *Language and Time. An Attempt to Arrest the Thought of Jacques Derrida* (Acta Universitatis Gothoburgensis, P.O. Box 5096, 402 22 Göteborg). Fakultetsopponent var Dagfinn Føllesdal från Norge.

Apropå Carlshamres avhandling, så recenserades den i en stort upplagd artikel i DN den 16/2. Recensenten, Horace Engdahl, redogör här på ett lättbegripligt och spännande sätt för Derridas tänkande. Speciellt påpekar han att Derridas sätt att se på tiden innebär att det finns "ett slags *icke-temporalt förflutet*", som är själva utsträckandet av skillnader i tid och rum och som därför inte självt kan placeras i strukturen förfluten tid — nutid — framtid. Det är en förhistoria som aldrig har ägt rum". Klart som korvspad — eller hur? Man får vara tacksam mot DN:s kulturredaktion för att den på detta sätt har gjort Derridas tänkande tillgängligt för en bredare allmänhet.

Den flitige Sven Ove Hansson, doktorand i teoretisk filosofi i Uppsala, har utgivit en bok med titeln *Förklarade mysterier. Om till synes oförklarliga ting*, Tiden 1986. Här görs processen kort med sådana företeelser som flygande tefat, det stora sjöodjuret, levitation, ektoplasma, astrologi, anderöster på radio, Uri Gellers böjda skedar, osv.

Den 21 mars disputerade Lars Udéhn i Uppsala på en avhandling i sociologi med titeln *Methodological individualism. A critical appraisal*.

Medarbetare i detta nummer av *Filosofisk tidskrift*: *Dick A R Haglund* är professor i religionsfilosofi i Lund, *Hans Mathlein* är lärare i praktisk filosofi i Stockholm, *Sören Stenlund* är docent i teoretisk filosofi i Uppsala, *Ingvar Johansson* är docent i vetenskapsteori i Umeå, *Michael Ranta* studerar praktisk filosofi i Stockholm och *Staffan Carlshamre* har nyligen doktorerat i teoretisk filosofi i Göteborg.

Omslagsbild av *Christian Swardshammar*.